Gerson, Johannes; Geiler von Kaysersberg, Johannes [Editor]; Schott, Petrus [Editor]: (Pars 1): Opera
[Straßburg: Johannes Grüninger], 10. Sept. 1488 Seite 289

Et vbi sũt mĩe tue antiq̃ dñe: vbi ẽ illa quã
apl's tu⁹ scribit appuisse/ grã: vbi ẽ nomen
scm̃ tuũ atq̨ gl'iosum qđ inuocatũ est sup
nos: Cur derelinq̃s nos dñe de⁹ nr̃: Vbi
abũdantia illa pacis quã orituram asseruit p
pheta in diebꝫ tuis: ꝛ quam angeli cecine/
rũt dicẽtes. Gl'a i excel' đo. ꝛ in tra pax ho.
bo. vol. ¶ Sꝫ ve tibi mala volũtas. volũ/
tas ingrata. Tu istã a nob' đi gratiã abscõdis
Tu đinũ illud carmen obturbas/ dissonis
moribꝫ tuis. Tu surripis gl'iam deo ꝑtem
suã. Quidni pace spolieris/ parce tua: Tu
igit' bñ viuere docẽda eẽs/ non acute dispu
tare. neq̨ fortassis tps docẽdi sed faciendi.
qm̃ mala radicata q̃ in mores abierũt. nõ
v'boꝝ fomẽtis/ sed factoꝝ securibꝫ atq̨ fer
ramẽtis/ extirpare necc̃e est. ¶ Sed assit
poti⁹ tps mis'endi dñe Jesu. tps miserẽdi
ei⁹. qꝛ venit tps. succurrat grã tua. Appare
at illa miseris. qꝛ adiutor es in oportunitati/
bus in tribulatõe. Impera vẽtis. ꝛ cessabit
q̃ssatio ꝛ aura seuerior ꝛ asperior. Recorde
ris grẽ tue antiq̃ dñe. Recorderis ĩfantie
sususcepte ꝓpt' nos sꝫ ꝛ circũcisiõis tue: ꝛ no
minatiõis salutifere mẽor esto. Bñdic pn
cipio anni benignitatis tue. qđ pncipium
tu corona mĩa ꝛ mis'ationibꝫ. qm̃ illđ tibi
dedicam⁹ nõ fabuloso Jano bifronti. sciẽ
tes q̃m btũs est vir cui⁹ est nomẽ dñi. spes
ei⁹. ꝛ nõ respexit ĩ vãitates. ꝛ ĩsanias falsas
Tu summ⁹ es põtifex nr̃. des in nouitate
ort⁹ tui ꝛ coronationis tue grãꝝ v'btatem
ꝛ indulgentiaꝝ plenitudinẽ elargire. Sig
re dignet' grã tua nr̃as expectationes ad p̃
bendas celestis illi⁹ ꝛ cathedralis eccl'ie tue
magne hierl'm/ eccl'ie triũphantis/ ad quaꝫ
tendim⁹/ quã tota deuotione cupimus. ex
pectantes btãm spem. Nõ ꝯfũdas nos ab
expectatione. qꝛ ve patientibꝫ repulsam. si
vel in signatione/ vel in bullis/ vel ꝓcessu
vel possessione/ defecerint. Sit hodierna
sanguis tui effusio expectationũ nr̃aꝝ va/
lida signatio. fit eternũ salutare. vt vbi ini/
q̃tas abũdauit. supabundet ꝛ grã. ¶ Tal'
erat ĩ meditatione mea zeli plãgor q̃rul⁹. cõ
mouẽs/ orãs/ ꝛ obtestans. vt sublata mala
volũtate de medio nr̃i (illa enĩ sola pacem
cogit in exiliũ. illa scisma parit. fouet ꝛ nu/
trit) nos coadiutores grẽ dei sum⁹. q̃ piis
conatibꝫ non deerit. ¶ Cui studiositas. et
cur ait non inq̃rit clerus cũ p̃latis suis. q̃li
bus viis occurrere ꝯuenit tantis ꝛ tot incõ
modis. Seu p ꝯgregationẽ factam in no/
mine Jesu. q̃ aderit in medio. Seu per se/
dule disputationis officiũ. tendentis non
ad contentionẽ. sed veritatis inq̃sitionem
Seu p inuestigationẽ criminũ regnantiũ
in xp̃ianitate. vt euelli cognita possent: Et
eẽt clerus/ exemplo Jesu/ ppl'i saluator. nõ
lupus dissipator. Expedit ne me studiosi/
tatẽ in talibꝫ occupari ¶ Cui zelus. Expe
dit quidem ꝛ iã multa a tuis sectatoribꝫ cõ
scripta sunt vt oĩa rite p̃pentur. q̃ agenda
fuerint in consilio. Alioq̃n verendũ est ne
scismati radicationẽ afferret exemplo gre/
coꝝ/ ꝛ ne scissuras (qđ auertat dei grã) mł/
tiplicaret ampliores/ q̃lia nũc oĩa dicere re
clamat vt vides breuitatis amor. ꝛ subdo/
la blãndaq̨ adulatio contradicit. Nihilo/
minus obsecratione facta p gratiam domi
ni nostri Jesu christi ꝛ per me zelum dom⁹
dei/ vt tempus modicum detur veritati et
eius inquisitioni. propulso omni morda/
citatis desiderio. quod longissimum freq̃n
ter vanitati datur ꝛ fabulationi. dic tu stu/
diositas radices aliquas ex iure diuino. sꝫ
generalibꝫ pncipiis/ vtiles ad sedandũ pe
stiferum scisma. quoniã illud primũ ꝛ prin
cipalius occurrit in eccl'ia reformandum.
¶ Tunc studiositas visa est quedam ape
rire/ sub consideratione quadruplici/ que
qualia sunt. vestrum erit iudicium.

Prima cõsideratio

Finis policie eccl'iastice/ ꝛ cuiuslibꝫ
legis eã regulãtis/ est pax salutifera/
Hoc satis expssit diuin⁹ nr̃ phus
Paulus q̃ finem legis ꝛ p̃cepti/ nunc dile
ctionẽ esse dixit/ nũc iesum/ intelligens ĩ di
lectione pacem/ in iesu salutem. vt sit finis
pax salutaris. Neq̨ opus ẽ anxia deductõ
ne alia/ cum natura nos doceat/ ens quod
libet non min⁹ suam vnitatẽ ꝛ pacẽ appe/
tere/ q̃ꝫ entitate/ s'm deductiõꝫ diuini Dio/
nysii/ augustini ꝛ Boetii/ ita vt pax sit bo/
nũ qđ omĩa appetũt/ adeo ꝙ ꝑticularis or
do nature plerũq̨ ĩmutat' in rebꝫ/ vt vnitas
ꝯseruetur. Manifestat h' ascensus grauis
sursum/ ꝛ leuis deorsũ/ Si in corpe v'o/ cur
nõ ĩ mistico ꝑt vicissitudo talis q̃ri/ vt pro
pace retinenda/ fiat deorsum/ q̃ sursum est/
vt pax ꝑmaneat. Cũ igit' s'm exigẽtiã finis
cetera debeãt moderari/ ꝛ finis est q̃ ĩponit
nccitatẽ rebꝫ/ necessitas v'o legẽ nõ habet/
perspicuuꝫ est/ ꝙ nulla lex habeat aliquid
firmitatis/ si paci faciende vel conseruande/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-407-ii/0289
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG